

G. R. Chicago. — Mete
miestas buvo rasmomas
kagu, 1690 — mete Chi-
gona o 1700 rase Chika-
Chikaquir Chicago. Žodis
gagou paejua nuo Indijonu
s reiszke czeanakas arba
cinis cibulis o kuris ženkli-
d raudonskuriu drutas,
ngas ir drasus.

Ant Szenadorio balaus dvi Mariutes suejo,
Viena ant kitos iš pavidumo ne žiurejo,
Ba sželes buvo vienokai pasiutos
Ir teip pat paredytos.
— Kur siuveczka ka jom siuvo sželes?

JUKUBAS

Vadas Kontrabandnezio.
(Pulki istorija)

— Nevienas jau iš szio svieto iszejo "be ceseo", o kalte vis tu ka tvirtina "jam jau skirta mirt", nors paszaukus daktara, gelbstint pasveikti ir giventu. Teip buvo usperei-ta meta ir su maniszkiu, kuri jau kaiminkos state priezsz- da Dievo, o vienog ir szian- dien givas ir sveikas kaip kri- nas.

— Nes jam mirt dar nebu- vo skirta tvirtino nenorincios pasidnot iszmintingiesiai "man drialia" vadinamai.

— Teip ir czia, kad pa- szaukt daktara tai nutartai per- jus ant mirimo, gal dar ir sveikata sugriztu.

Uzganta, o ypatingai kvai- la, kaip priezodis sako "kvai- lo nereik jieszkot, pats pasiro- do" iszoko tuojuas su savo at- siliepiamu:

— Isz kurgi atsirado czia ta mandrele? — Jau geriau tilet, ne niekus pasakot. Ka czia dakteras mirsztančiai pagel- bes?

— Teip teip pritare antra, czia jau reik tik kuningo. Sutiko visos pargabent ku- ninga, kadangi ligone tikrai suvisai apsilpo ir iszrode mirsz- tancia.

Mariuka nuvare pas klebo- na, pacios emei prie triuso prie apszvarinimo stubos ir li- gones.

Kuningas pribuvo netru- kus, bet neiszklause iszapin- ties ne negalejo aprupint szven- tais sakramentais, delto, kad li- gone neturejo atmenumo ir su- vis nekalbejo. Iszejo liepda- mas duot zinia jam kada ligo- ne kiek atminti atgaus ir pe- reis sziltine.

Stuboje buvo trozsku, ku- ningas paliepe atiduri langa. Vesus oras kurio ingavo li- gone in savo plauczius sugra- tino biski jai atmenumo ir pa- jiegio, akis dar parsiszviete ir veidas biski paraudonejo, o gal tik prieme ta spalva nuo spinduliu nusileidziancios sau- les, kuri mete savo spindulius paskutiniu kartu ant mirsztan- czios.

Ligone pradejo pazint zmo- nes ir pareikalavo vandenio. Pagirdinta biski atsigaivelia- vo ir ziurejo vedziodama aki- mis po stuba ir ziuredama in esancius stuboje kaipi besiste- bedama isz suejimo kai- minku, kadangi mat apie mir- ti dar nemislijo.

Kaiminkos turedamos ko- zna eit "vakariene gaminti", isz- ejo palikdamos viena Mariu- za, kuriai liepe antrint anksti paszaukt prie motinos kunin- ga.

Ant Szenadorio balaus dvi Mariutes suejo,
Viena ant kitos iš pavidumo ne žiurejo,
Ba sželes buvo vienokai pasiutos
Ir teip pat paredytos.
— Kur siuveczka ka jom siuvo sželes?

— Nes jam mirt dar nebu- vo skirta tvirtino nenorincios pasidnot iszmintingiesiai "man drialia" vadinamai.

— Teip ir czia, kad pa- szaukt daktara tai nutartai per- jus ant mirimo, gal dar ir sveikata sugriztu.

Uzganta, o ypatingai kvai- la, kaip priezodis sako "kvai- lo nereik jieszkot, pats pasiro- do" iszoko tuojuas su savo at- siliepiamu:

— Isz kurgi atsirado czia ta mandrele? — Jau geriau tilet, ne niekus pasakot. Ka czia dakteras mirsztančiai pagel- bes?

— Teip teip pritare antra, czia jau reik tik kuningo.

Sutiko visos pargabent ku- ninga, kadangi ligone tikrai suvisai apsilpo ir iszrode mirsz- tancia.

Mariuka nuvare pas klebo- na, pacios emei prie triuso prie apszvarinimo stubos ir li- gones.

Kuningas pribuvo netru- kus, bet neiszklause iszapin- ties ne negalejo aprupint szven- tais sakramentais, delto, kad li- gone neturejo atmenumo ir su- vis nekalbejo. Iszejo liepda- mas duot zinia jam kada ligo- ne kiek atminti atgaus ir pe- reis sziltine.

Stuboje buvo trozsku, ku- ningas paliepe atiduri langa. Vesus oras kurio ingavo li- gone in savo plauczius sugra- tino biski jai atmenumo ir pa- jiegio, akis dar parsiszviete ir veidas biski paraudonejo, o gal tik prieme ta spalva nuo spinduliu nusileidziancios sau- les, kuri mete savo spindulius paskutiniu kartu ant mirsztan- czios.

Ligone pradejo pazint zmo- nes ir pareikalavo vandenio. Pagirdinta biski atsigaivelia- vo ir ziurejo vedziodama aki- mis po stuba ir ziuredama in esancius stuboje kaipi besiste- bedama isz suejimo kai- minku, kadangi mat apie mir- ti dar nemislijo.

negu jis, o sedes "parukit" se- dedavo visai nepaisindamas, jog gaiszina brangu laika, o darbas stovi; mislis jo vejus vaike ir skrajojo po uzrubezes padanges, arba sukino aplink merginas. Nekarta koliojo ji usz tinginiavima belakstan- czios ant artimu varnos, kada surinkus iszartus sliokus ir vabalus, neturedamos daugiau- vaizkstinejo iszdidiiai besi- kraipidamos, o iszvide artoja besedinti neviena isz ju pa- kraipus su galva garsiai kark- telejo ir nuleko sau pas geres- ni artoja, kuris nesiliauja rai- zes noragais zemes. Tuo dau- giau nupeike Matjosziu usz toki pasielgima zmones, nuo kuriu nieko niekas nepaslepa. Neviena ipata kalbejo:

— Kiba jau tie tevai proto neturetu kad leistu dukteri usz tokio tinginio. Jaunas nesigedija — kas bus kada ap sipacziaus?...

Prie kasimo bulviu pasiliko tad pat Jukubas su Petrone- le kaip ir keli samdininkai, kadangi tarsaite net negalejo but per nelaba gaspadine.

Pats Jukubas daugiau sni- pinejo ir rankiojo paliktas, negu kaze. Daugiausiai gau- davo bart usz savo ir nesavo palikta bulve Petronele, kuri nors stengesi iszgraibit rupe- stingai zemes, idant nepalikt jokios, bet kad tevas koki su- puvisi likuti rado paskui ja, bardavo ir koliojo usz nepai- sina.

Dusavo nekarta nelaiminga Petronele, bet kasgi paguosta jai? Gal vienas Juozas jos ne- laiminguma atjaute, bet Joku- bas neteip grait norejo dukte- ri leisti isz namu, kaipo, ga- lima sakit gaspadine ir merga, nes Petronele buvo ir gaspa- dinia ir sluginia kaipo viena- tine moteriezke namuose; ku- rieli turejo rupet viekas.

Juozas, rods, labai reika- lavo gaspadines in namus, o nors taikesi neviena su pul- ki kraicziu, jis klause szir- dies, o ne proto. Petronele mi- lejo nuo seniai, nes vaikaus dar budami abudu milejosi nekalta kudikizka melia, ge- riau negu brolis su sesutia.

Su laiku ta melis, priedidino ir persimaine in meile jaunu- ju. Juozas tikrai trozsko Pe- tronele vest, bet negaledamas gaut jos veik, lauke.

Tuo tarpu laikas bego ir at- sitiko kad viens isz kaiminu nusprende parduot dirva, ant kurios sunkus jam buvo givi- nimas, nors dirva buvo labai gera. Nevienas isz ukiniuku malonejo bet szmotelti isz tos dirvos ingit, bet stokas pinin- gu nedaleidinejo iszspildit troszkimams.

Karzemioje pas kalvi uki- ninkai daznai sueje kalbejos, o daugelis noruote ant Jukubo, kuri kaimie laukde usz pinin- guocziu, kaipo ant laiminguo- liu kuriu dirva teks. Bet Joku- bas girdedamas kalbas, tik szipsuojosi liudnai, zinodamas, jog ir ta ka turi netrukus nu- eis in svetimas rankas, nes jam senstant nera jau kam jos pri- ziureit, jau ir teip ne puses tiek neiszuoda, kaip laike jo jau- nistes kada pats apdirdaves ja rupestingai. Jis mokindamas vaikus daznai kalbedaves jog jei "dirvai" neduos, dirva tau neduos". Bet vaikam suvis dirva nerupejo, kadangi tai sunkus darbas nors tai szven- tas ir palaimintas darbas, kur negrumo ne jokiu pavojui mi ir kuri atlikes zmogus ra- gimais su grina szasnia gal pa- kelt dangusna savo szirdi, idant padekavot Vieszapaciui usz suteikima sveikatos ir pa- jiegio ir melst nuo jo palaimos tolimiesiam darom triuse; vai- kait szandien suvis ant ne pa- nalo, vien svajoja apie tokius darbus kurie pinigius in kieze nia pila, o nors kas valanda grumo mirtim ar kolietva kas atsitikus jau ir piningai per- niek geriau patinka jiemis pa- vojingas, ar nedoras darbas bi- le tik nevolutinis ir neinkirus kaip szventa zemdarbiste. Tai gi Jukubas tik su galva lin- guodamas, kalbejo pats sau:

— Oj, jau ne man, ne man... Vaikam jos nereikia... Isz- krika pamete tavu ludeli, kuri jau dabar terezia, apie kuri ne atminti nenores, negut kad var- gas kada prispaus kada sveika- tos neteke mirs apieisti, pa- mirsztis... Geresni kitados buvo laikai, geresni... Jau- niem uzrubezis nerupejo, lai- minge giveno gimtines kaimie- lij, linksmibas ir smagumu rasedavo tarpe pazistamos sa- jaunumenes doroses ueigose ir pasilinkeminimuose tarpe sa- ves.

Jokubas, vienog, teipgi tik ribej mislijo ir apie nupirki- ma dirvos. Pinigu pas ji buvo reikejo tik gero zento, idant piningai atesztu nauda, bet iszleistis namu duktes teip jau nesinorejo.

jau dabar terezia, apie kuri ne atminti nenores, negut kad var- gas kada prispaus kada sveika- tos neteke mirs apieisti, pa- mirsztis... Geresni kitados buvo laikai, geresni... Jau- niem uzrubezis nerupejo, lai- minge giveno gimtines kaimie- lij, linksmibas ir smagumu rasedavo tarpe pazistamos sa- jaunumenes doroses ueigose ir pasilinkeminimuose tarpe sa- ves.

Jokubas, vienog, teipgi tik ribej mislijo ir apie nupirki- ma dirvos. Pinigu pas ji buvo reikejo tik gero zento, idant piningai atesztu nauda, bet iszleistis namu duktes teip jau nesinorejo.

Pasibaige darbai laukuose; jau ritmeziais szaltis kauste- luosia zemele geleziniais pan- cziais marino jos givasti ir pa- vertinejo in akmeni jos kruti- ne.

Prasidejo rudenio turgme- cziai ir jomarkai. Dangelis isz ukiniuku vazevo ir ejo in juos, idant ten ka parduot, ar nu- pirkit reikalinga. Kai-kada ir Petronelei teko but mieste su tevu ant jomarko, bet tevas beveik nieko jai ten nenupir- kavo apart butinai reikalingu daigtu, kaip antai czeverikus, ar skepataite.

Neviena mergina pavidejo Petronelei zinant tevu turtin- guma ir matant ja prastai be- jokiu papuoszalu devejinan- czia.

Pradzia rudens sausa, galas buvo labai szlapias, lietus be- veik kasdien lyjo. Purvino pri- sidare, kaip kaimieciai sako, "sulig keliu". Nesmagus buvo tai laikas apart kontraband nesiziam, kurie naudojosi isz darganu, kas jiems ira geisti- niausiu dalyku, nes rubezarg- is tada rupestingai rubeziaus nedaboj o szmekeris dziau- giasi kad gal tunot stuboje prie pecziaus.

Franas kalviu vis ejo o su juom pradejo kaskart dazniau eit ir Jule.

Matjoszius siki paragaves smagumo kokio datire pirmu karta, negrait davesi Franui priakalbtint ir gal visai nenore- tu ne uszsimit apie ejima in Prusus, kad ne Jule, kuri eida ma galejo pasirink sau kita o usz didziausi paverzika Ma- tjoszius laike Jantz'a isz Pru- su kuriuom jau ir peszeisi su- jei. Kaipai kad daleidzdamas Ju- lei nuo to priezininko, prade- jo vel eit, kada tik ejo Jule o ejo tuo noringiau kad usz spi- rita pelne nuo kalviu o pinin- gajam buvo reikalingai ka- dangi skupus tevas niekad ant niekniekiu jam nedavinedaves, ju o jis jau be miestiszu pa- puoszalu, be guminiu, ar po- pieriniu kalbieriuku vaizskiot nenorejo.

Kuningas klebonas usz vai- keszcojima su spiritu pavare Jule nuo kantarkavimo, nes palaike ja usz nevarta nesziot procesijoje "altoreliu". Iszkart Jule susikrimto, bet potam piktai kalbejo del nusi- teisinimo:

— Ne asz pirmutine, ne pas kutine... Senas kalvis, vienog, labiau- siai rtjaute ta nuzemnima ir keike ir piktodziao dergda- mas visaip kuninga. Nejo vienog pas klebona kaipo ne- kalcaziausias ir su nusizemini mu melde jo, idant vel priim- tu Jule prie kantorku.

Nieko, matomai, nelaimies- engrito susikrimtes namon. Bu- vo supikes ant duktes kuriai nereikalingas buvo beivalkio- jimas naktimis.

Pasizaukes ja apreiszke jai idant daugiau neivaikesziotu su virais in Prusus, bet ji tuo- jaus suszuko.

Link-mybes nu-tojo,
Szv. Gavene uz-toto,
Turyte grazei uz-silakyt
Sevanta kniegeles skaityt,
Ir ne szumyt.
Ta laikeli trumpa,
Galime uzlaikyti vieda,
Durai pasielgti,
Stuboje sed-ti,
Nesitruktyti,
Ir negirtuoklauti.
Ir jos mulemos moteriukes,
Mano szirdziukes,
Alaus nelakstykite,
Dinerkes pakabinkyte,
Ir guzutes teip netruktyt,
Savo linksmibes palaukyt.
Busyte sveikos, sumaz tau- kine,
Ir busite lengvos vaikynel!

Jaunesnes,
Graz-nes
Ir smagesnes.
Vakarsis gudokyte,
Ir vaikelius mokinkyte,
O geresne nauda turesyte,
Kaip dorus vaikelius matysite.

Mat, tebyriai pilozopai,
Tai kvailie! — niekszai,
Norint dydeleis statosi,
Bet kaip sziaszakai bijosi.
Ne vienas, kol gyvas,
Rodos kaszin jis kas,
O kada galas prisziarinta,
Persiganda, ka daryti nezinia.

Tokie gavenios neziuri,
Dorus zmonis ant juoko turi,
Ir tuosius ant juoko laiko,
Katrie Gavene uzlaiko.
Ne vieni jau purszukavo,
Kol nesulauke galo:
Vyruczei ratavokyte,
Greitai kuninga szaukyte!

Del visu galas pareis,
Priesz smerti protas ateis,
Ne dorybes g-rlke spaus,
Ir tada kitki prota gaus,
Doras zmogus smerties ne bijo.
— Kad umirti reike zino,
Ant lovos nesivartis,
Ba savo atejte matis.
Apie tai bus gana,
Nes da likucziu turiu, ana,
Ne galiu palikti ant nieku.
Ir ne galiu laukt net po Ve- lyku.

Bjauru ziuretu ant bile eni- rinkimo,
Ant susianglikusio vaikyno,
Kuris sarmatinasi lietuviszakai kalbėti,
Su savo kalba pasirodyti.
O ka, priesz teli anglika,
Jagu da lupa plika,
Turi koznas nuty'eti,
Ba angliszakai ne mano kal- beti.

Ne senei vienas tokis,
Ant vesiles pribuvo kvailis,
Panasz- is in afrikona,
Ne in amerikona.

Ant vesiles norejo pirmby- tureti,
Pridirbo foniu nemaizi,
Uztat ant galo pasidare ne- gerai.

Kad del visu pajbuvo,
Per anksta jam buvo,
Turejo su savo Keide iz-ika- ruoti,
Ba rengesi vaikynai in kailli duoti.
Tokiu kvailiu visur rasime,
Kur tiktai pasisukseime,
Ant vesiliu in baliu,
Jago kur atsibuna ant saliu.
Iszmintingi vyrai,
Norint ir moka angliszakai,
Niekad su tuom nepasirodo,
Ir angliku nesirodo,
Mat, kvailu ne reike seti,
Visur gali rasti,
Grihas ir kvailis,
Be seklos pasirodis.

— Tai-vel Kas man uz draus?
— Asz! suriko rustingai te- vas,
— Ne szandien laikas tau teve valdit manim — atsake Jule flegmatiszakai.
— Bet tu turi tevo klausit.
— Hm, klausit — kalbejo tesdama zodzius Jule.
— Klausit ir vargt pas ji... Kagi asz turesiu, jei neesiu.
— Noriu ir eisiu, nieks man neuzdraus.
(Tolius bus.)

De Imuso vaiku.

Radiny.
Petrukas ir Matildele ej- au viena ryta mokyklon Sztai gatveje pamate jied- zolint puiku nauj tuka auk- na. Buvo tai labai neturtin- gu tevu mi-stelenu vaikai, u- a radiny juos labai nudziu- go. Taciau vyresnysis, Pet- ruka, atsiliepe:

— Tik ta auk-ina tor-aj a- pameti, — j- pig-ili n- um
— Tiesa, — tare Matild- e, — pastove-iva czia valau- ile, gal kas at-ja jo jieszko- lamas, tai atidu-iva jam.
— Gerai, palaukiva.
Vaikcziai pastove-jo kiek- aiko, visiems praeinantiem- a akis ziuredami, bet niekas nieko neijeszkojo ir vaikucziu- visai ne-jaise.

— Na, tai nera jau ko sto- veti, matyt, savinukas neatsi- ras, — tare Petrukas.
— Ar nepirkume dabar uz tuos pinigus ko sau, — man- reiket- nauju sasiuviniu, piez- tuvelio? — paklause Matildele.

— Tiesa sakai, Matildele; ir man reiket- szio-to pirkti.
— O ko tu nori pirkti?
— Plunksnu, koteli, piesz- tveli, sasiuvini...
— Na tam viskam mum ne- iszteks, — tare Matildele — o zinai kas man atejo in gal- va? — nusipirkiva sau uz tuos pinigus skaniu pyragiuku pas "turku", tai bent skanias pus- ryocius szandien mokykloje turesime.

Dar turiva laiko ka pirkti, — tare Petrukas, taip- gi rydamas seile prie skaniu py- ragiuku, — bet mes czia be- snekamt vos neuzmirszome szandien, kaip paprastai, uzeiti pakeliui baznycejon, sztai baznycejoje kaip sykis giedo- tos Miszios — eiva, Matildele.
Baznycejoje buvo giedotos Miszios.
Malonus vargonu balsai meliai liejosi in szvelnia, jau- tria vaikeliu dvasia. Jie jaute, kad ju szirdzeles atsiliepe lyg koks malonus ludnumas, lyg graudumas,
— Teve musu, kuriai esi danguose... — meldesi isz szirdies Petrukas.

— Ir nevesk mus in pagun- dyma... isztare Matildele pakeldama akytes prie Kudi- kelio Jezaus paveikelo. Pama- zi akytes jos nusilinko nuo pa- veikelo zemyn ir susilauke ant nedideles pinigines, prkalto- cza po paveiklu, ant kurios perskaite paraszas: "aukos al- kaniems."

Lyg nepaprastai sudrebejo mergaites szirdis.
Bet sztai suolelis virsta, ir Aliute drange su stikliniu in- deliu krinta ant zemes. Geroji mamyte pakele iszsigandusia suzelapusia mergeite, apsznos- te ja graziai ir pagulde in lo- vele.

Mokslas nuo mirties isz- gelbejo.
Buvo maža mergeite. Ji mokejo rasyti ir skaityti. Uz gera mokinimasi motyna nu- pirkio jai grazu zieduka. Kar- ta, kada nieko ne buvo pir- kioj, ji pame pasidzianti ir pasigereti jo graudum. Beaz- dama insid-jo in burna ir uz- springo. Nieko nelaukdama paraszas: "Asz usspringau zie- du." O pati parvirto pusgyve. bet neutzroszko, nes dar sziek tiek kvepavo. Tuo kart tejo- tevas. Pamates toki regini, puolesi prie dukteries, bet, pa- mates ir perskaites supravo ka me dalykas: tuoj pakviete- daktara, kuris iszgelbejo ne- laimingaja.

Introligatorne.
APDIRTUVY KSTGO.
Asydir ta sece n-alezkyte istorion- atos ir laikruocel, kuipo tai:
Linkma Valanda, Dilgeles,
Dagis Dranga, Taryne ir L.L.
Prieimelaud kroyne apmoketyte paco su- elapreco knasto. Adresas:
Lithuanian Blindery,
514 W. Spruce, Mahanoy City,

Kambaryje ant stalo stovėjo ne didelis stiklinis indas (ak- varijum), kuriame po tyraji

Broliszkas susigiminiavimas.

Koznas turi sau iszisirinkias koki norints milema švelli ar pankszeli bet p. Drake isz Anglijos turi akvyiausia poreli, o tais yra levas ir szuo, kurie mig-va vienoje kietkoje ir gyre- na kanodidziansem sutikime su savim. Ponas Drake iszagina leva nuo mažiulelio.

NEBO Korkineis Galais Cigaretai

Puikus Cigaretai
isz
Turkiszko Tabako

10 už 5c.

Parsiduoda visur

PUIKIAUSI
VISAM
SVIETE

1760

UNION NATIONAL BANK
MAHANAY CITY, PA.

CAPITOL STOCK \$125,000. SURPLUS IR PROFITS \$800,000.

Sur. Valst. Randas turi amu, banke sudeti pinigai.

Mokame antra procenta ant sudetu pinigų. Procenta priedeiam prie juo pinigų 1 diena Szusio ir Liepos menesuose, nepaisant ar atesztat parodyt knygte ar ne. Mes norim kad ir jus turetumet reikala su musu banka, nepaisant ar mažas ar didelis.

HARRISON BALL, Presidentas.
F. J. NOONAN, Vice-Presidentas.
W. H. KOHLER, Klerikinis.

9-adi. ryte lig 5 popiet.
Subatmis 9 lig 12-adi.

Ant Gavenios

Spaustuveje "Saules" galima gauti visoklu reikalingu knygu

Gyvenimas Jezaus Kristaus su paveiklais, popierineis apdarais 50c.
Apdaryta in juoda audima 75c.
Kanczia Vieszapaties arba Dievobaimingj ampilijimai ant kiekvienos dienos per isztis gavenia 25c.
Stancijos arba Kalvarija 10c.
Grandus Verkismai 10c.
Kantiezkos 80c.
Maldelos Arelbrostos 80c.
Veido Viesp. J. Kristaus 80c.
Istorija Szventa, Sono ir Naujo Instatymo su 50 paveiklais 80c.
Evangelija Lietuviszakai in Lenkiszakai ant viso meto, apda in juoda audima 75c.
Gyvenimas Visn Szventu visos 6 dalis vienoje knygoje puikiai apdaryta 50c.
Trumpas Katekizmas pagal iszguldimia Kun. Placickio, su nekuriomis naudingais prid-jimais 10c.
Aukso-Altorius arba Didis Szaltinis 1,000 puslapiu 1,000
Sonas ir Naujas Aukso Altorius visos reikalingos Maldos puslapiu 1,000
Balsas Balandis arba Mazar Szaltinis, 711 puslapiu 75c.
Garbo Dievui ant Augestybos 640 puslapiu 75c.
Aukso Altorius apdaryta in Francuiziska skura, apvalais kampais, auksooti kraizai su kabe 1,500.
Mazas Naujas Aukso Altorius, Celeidojo apdarais, puiki knyga 1,000.
Aniolas Sargas, minksztai apdaryta in skura apvalais kampais auksooti kraizai, visos reikalingos Maldos geriausia uz visas kitas 75c.
Aniolas Sargas, apdaryta in tamsei rusva audima 50c.

"SAULE"
Mahanoy City, Penna.

Kur tarpe krikanoniesz kur givuoja d- naktis rias tom "reguloni" tra poia, di- traukia givenu poia pati a- dories ir v- daitas kalba- merginas, kur dregalini laksti- diedo celiujin- dzimins, ne masdo akimis- tiori kaipo jie- niojujas, kurie besiatinacio- maleliu ir vej- tas kurios apsu- ru, kas ne, ku- vinka augzant- Motinos par- dukterei patin- be dories. E- nioke geresni- moteriezke ne- on dories jos- ka ant te idio i- val vno givenu- mizu vira. B- dos apszvalno- reikalant visiai- kaip kad nuo- ne terkate atsid- vira ir nestatin- jojo ligos dalies- na. Tik ligas ties- mizu givenu- poia, istikimisi- ir atirrimas su- giveteina ir prae- szviesos. Rodis, tarp m- maziai moteriak- pastaczeiu savo- piralmums, bet k- makian dar virtu- czo savo praeig- rmenog ir neap- mazimo, idant on- nes daromai laike ri- vaites riazu kity- kaba. Tik iszpildan- bus priadefim- vira ir moteres, gal- vaites riazu kity- (Tolius b-

Moteriste.

Moteriste mokikla doribes.

Kaip minejome, viras su mo-
teriskia tur eit vienu keliu,
idant nejaust sunkibes mote-
ristes panciu, visame tur but
sutikime: mielijime, darbe, pa-
sielgimuose ir gyvenime. To
nuo ju reikalauja moralizska
uzduotis ir naudos. Visus rei-
kalus savo gyvenimo privalo
atlikt bentrom pajiegiom,
visais reikalais dalikais ir savo
gyvenimo prietaisais rupintiesi
abudu Nemaziau auiem tur
rupet moralizskas labas zvei-
muos, oemaziau privalo ru-
pintiesi abudu dvasiskais, t.
y. religizkais reikalais.

Krikščioniškas mokslas
sulgino moterizskas su viru, o
net viršprigimtisizskuose dali-
kuose moterizske stovi aug-
ciau usz vira. Ta tauta aug-
ciau stovi dorioj ir tvirtijeb,
kuri daugiau tur geru motinu,
kuriose guli givibe dvasizska
ir svietizska tautos ir busian-
ciu gentkarciu. Perdem
kvaili tie, ka moterizske zemi-
na. Rodo nekiekviena mote-
riste suprantu savo pasaukui-
mo verte, neviena neverta va-
dintis moterizskia ir motina,
bet kas kaltas kad moterizske
tokia stovi ant zemiausio mo-
ralizsko laipnio ir negal su-
prast savo pasaukimo uzduo-
ties del savo tamsumo? Mote-
riste ne reikalingas ira
augstas svietizskas mokslas,
vien reikalinga religizska mo-
ralizska, dorizska sviesia. Be
to moterizske negal but aug-
stinama, nes ja augstina vien
tik doribe, o svietizskas moks-
las sekimas viru perdem zemi-
na, kaipo iszižadancia savo
garbingo, svento, didzio pa-
saukimo.

Moterizske ir silpniesnia
pula moterizske luomos materia-
lizkuose dalikuose, bet turbut
druska dvasizkuose.

Priimama moterizske luoma
atiduoda save virui ir niekad
apie tai neprivalo mirast, bet
viras imdams, prizada amzina
meile ir apgloba ant silpnies-
ne teipgi privalo apie tai pa-
mit.

Kur tarpe poros ira tikrai
krikščioniškie papročiai,
kur giuoja dvasia sveikia, ne
uzkreata visokiom ismielin-
tom "regulom" ten moterizske
ira ponis, dusia zseiminos,
tvartalia gyvenimo, o mergina
ponia pati savo, ponis savo
doribes ir valios. Zinomas
daigtas kalbame ne apie tas
merginas, kurios kaip margi
drugeliai laksto nuo ziedo ant
ziedo cizulpinejantie anu sal-
dumunis, ne apie tas kurios
szauodo akimis ir maldingai
ziuri kaipo jieszkodamas isza-
nitojaus, kuris apsaugotu nuo
besiartinancio rudens laiko
szalezio ir veju — vien apie
tas kurios suprantu kas ira do-
ru, kas ne, kurios doribe usz
viska angeziau stato.

Motinos pareigos ira duot
dukterej pazint didibe ir gali-
be doribes. Nieko brangesnio
nieko geresnio viras imdams
moterizske negal su ja gaut
usz doribe jos; laimingas tas,
ka ant te izdo ziuri, nes jis gal
ant viso gyvenimo padariti lai-
mingu vira. Bet viras nieka-
dos neprivalo nuo moterizskas
reikalaut visizsko pasidavimo
kaip kad nuo nevalnikes. Mo-
terizske atiduodama visizskai
virui ir neatsiimiedama nuo
jo ligos dalies izdo savo ver-
te. Tik ligas tiesas turint luo-
moj, moterizske virui su pacia
gyvenimas gal pasekmingai
klota, givnot sutikimas, meile,
ligas paguodojimas isz abiejų
pusiu, isistikimie kiti kitam
ir atvirumas suteikia smagu
gyvenimo ir praszalina visokius
nesutikumus.

Roda, tarp musu nedaug
randasi moterizskiu tikrai su-
prantanciu savo pasaukimo
privalumus, bet kaszin ar ne-
maziau dar viru su prantanciu
savo praeigas. Pakanka
vienog ir neapzvestiems iz-
manimo, idant suprast reik-
me daromu laike rizimosi mo-
terizske riziu kiti kitam pri-
tadu. Tik iszipildant teisingai
tuos pritzaidimus isz szales
viro ir moteres, gali but mote-
riste mokikla doribes.

(Toliau bus.)

Žmogus ir meszka.

Žmogus ir meszka susidra-
gave,

Giventi ilgai — ketino terp
save;

Vienas gi kita bedoje ginti,
Ir viska turtuos pusiau da-
linti;

Teip viena karta vasarai
atejus,

Kada jau seti laiks vasarajos;
Ir darze ropes seti suture,

Neilgai trokus, teip ir padare
Tada žmogelis in meszka
kalba,

„Vaisiu sulaukus, bus ir už-
darba,

Kad Dievas daleis — užsi-
augisim,

Užsinaugine, pasidaleisim.
Tau gales likti visos virzu-
nes,

O ma tik szaknis, žemetos
tunes.”

Meszka ir teipgi anto sutiko.
Ir lauke rudens — koks vai-
sus liko.

Ties, ropes dalei deroje,
Pilna aruoda žmogus pridejo,
O meszkai, lapai steverei
liko,

Kas suvis meszkai teip ne-
patiko.

Jau antra meta, meszka no-
retu,

Kad žmogus szaknis jaijei
žadetu:

Ir ant tu siekio žmogus sutiko
Ir visas szaknis meszkai pa-
liko,

Nes rugiu, kvieciu buvo
paseta,

O kaip kur miezu, žirniu
prideta.

Žmogus ir vel-gi pelsa turejo,
Nes pilna klouna jevu pri-
dejo,

O meszka szaknis pradejo
valiti,

„Ir vel be naudos” ner ka
dariti.

Palikus žmogus vel meszka
trauke,

Daugesnei pelno jau ne be-
lauke.

Luosos misles.

— Iszpratingumas ira di-
desne doribe, negu geribe.

— Ateistikimai, kuriu mes
bijomes, retai atsitinka.

— Koznoje vainoje ira dau-
giau pagiru, negu ingalejimu.

— Nesrink pacios ir tavoro
del drabužio prie žiburio.

— Apjuodinimas per nedo-
ra žmogus suvis ne kenke nie-
kam, kaip ir jojo pagirus ne
prigelbes kitam.

— Vaikinas, kuris savo te-
va palaikineje už kvaili, tai
paprastinai baige gyvenima ka-
lejeime.

— Tiejie ka kitiems kalba
apie doribe, tai paprastinai sa-
vo vaikus niekiause augina.

— Pagira megsta tikrai
silpnai žmonis; tieje-gi, kurie
verti pagiro, tai to ne reika-
lauja.

— Ka apverki szedien, isz
to gal juoksiesi rito.

— Greit labai gali no saves
prieteli nubaidit, nes jau ne
galima jiu atgal gaut.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

— Žmogus su protu gali
viska padariti; žmogus su geru-
mi gali daug padariti; nes žmo-
gus su piktumu nieko ne gali
padariti.

Privalumai motinu tikejimo reikaluose.

Privalumai tikejimiskai tu-
ri pas visus žmonis uzimt pir-
mutinia vieta. Motina teipgi
be tikejimo ne pazino pa-
saukimo savo: ne gali vadinti
motina, ba ne žino kaip sa-
vo vaikus užaugint, kenteji
muose ne ira kantri, varguose
ir ergeluose ne pazinstu sura-
minimo. Kas pasilieka moti-
nai, kuri ne pazino Dievo, ne
pazino tikejimo? Tokios moti-
nos gyvenimas be tikejimo ira
apkurtintas.... Del to-gi mo-
tinos, bukite motinomis dievo-
baimingomis zodziuose, darbuose
ir apsiejimuose! Pildikite
privalumus tikibes: Melskites
kaip privalo motina.

Plovones ir keiksmi tegul
ne iszeina isz lupu juso ir ne
pavelinkite to namuose juso.

Szvenskite nedeleis ir szven-
tas dienas ir melskites tose die-
nose.

Atlikinkite tikimiskus pri-
valumus, be kuriu krikščioni-
nis ne gali butie.

Milekite ir guodokite Bažni-
cze szv; Bažnicze ira teipogi
motina, motina juso dusziu.

Kada atiduosite Dievui,
kas ira Dieviszko, tada atiduosi-
site savo vaikelem, kas ira
vaikelu.

Tiktai motinos name prilai-
ko tikejima. Vaikai, kurie tu-
rejo motina tikra krikščioni-
nia, žiurejo ant jios doribes
ir klause jiosos pamokinimu,
tai to niekad ne užmirsz.

O norint ant to pagidusie svieto
kada paklistu, tai greiciau
ar velau su malonia Dievo su-
griz ant gero kelo, o kad ir tai
butu ant smertelno patalo. O
kiek tai duodasi girdet kalban-
cius su azaromis priesz smer-
ti: — Ach! szv turejau teip do-
ra ir teip pabažna motinelei!

VASARIJE.

Gilukningos ir nelaimingos dienos.

1 — Vaikai szia diena bus
neapmalzomai.

3 — Nesiprovok sziadien.

8 — Gera diena del atliki-
mo keliones.

10 — Gilukninga diena del
jaunu poru.

13 — Nesukoly jokiu pi-
ningu szedien.

14 — Nerami diena del
biznieriu.

19 — Saugokis taja diena
suejimus su prieszingoms ly-
tiems.

21 — Nesibark su savo per-
getiniais.

24 — Gilukninga diena del
permainos gyvenime.

25 — Nevažiuok niekur
szedien ir nesikraustyk in ki-
ta nama.

27 — Labai pavojinga die-
na. Liga ir vargas.

28 — Nepasisekimas biz-
nije.

Juokai

Sudzia.

Sudzia in kaltininka: —
Ka.... ar jau tu velej czion?

Kaltininkas: — Jagu ponas
sudzia ne nori manias, tai az
galiu iszeiti!

Geras szuo.

Pirko szuni, ir klause parda-
visko.

— Ar tasaz szuo ira geras
ir ar priprates prie žmogaus?

Pardavikas: — O! neira ka
sakiti, jau az jin 3 kartus par-
daviau o vis pas mania sugri-
zo.

Per arti.

O tu mano milemiausia! az
su tavim eitau in gala svieto!

— Kam teip toli, az ne no-
riu inteip toli tave žiuguoti,
bus invalas nukelavti in ba-
niczia in szluba.

— Tai per arti....

Izsitelisino.

Daktaras in ligoni: — Ka
maczije, turi vakarais sedeti
nameja ir ne giarti!

Ligonis: — Kad az, po-
nas daktare diena ne turiu lai-
ko, turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

— Turiu visokius reikalus.

KUR BUNA

</

